

„Karpi świat”

Karpie nie żyją w samotności.
Bardzo nie lubią nieproszonych gości.
Mieszkają z rodziną w jeziorach,
Nie chcą się kąpać w słonych wodach.

Ziarna zboża chętnie zjadają,
Świeżej kukurydzy nigdy nie odmawiają.
Nie łapia się na przynęty zrobione z robaków.
Boją się jedynie drapieżnych ptaków.

Wypatrują wrogów w dzień i w nocy,
Gdyż słońce i księżyc nie rażą ich w oczy.
Nie mają powiek i gruczołów łzawych,
Mają dużo łusek i płetw zabawnych.

Nocą pływają bez ograniczeń.
Obawiają się suszy i zanieczyszczeń.

Obłe ciało mają.

Rybaków nie kochają.

Boją się, że zostaną złowione
I utracą swoje dzieci i żonę.
Ich ciało ze szkieletu kostnego jest zbudowane,
Przez hodowców i opiekunów są dokarmiane.

Zdrowiem się popisują,
Spokoju i ciszy potrzebują.
W Dolinie Karpią swobodnie pływają
I witamin nam dostarczają.

Są różnej wielkości.
Mają duże i zdrowe kości.
Na wigilijnych stołach goszczą,
Nikom urody nie zazdroszczą.

Kochają czyste środowisko,
Posiadają rośliny i kąpielisko.
Pożegnajmy się już z rybami.
Szanujmy jeziora, które są ich domami.

Monika Waksmundzka

Gimnazjum im. Kazimierza Jędrzejowskiego w Osieku